

22 И като чѣха, чѣдехасе, ѿ ѡставѣха го та си ѡидѣха.

23 Бѣ тоа дѣнь пристѣпѣха при него саддукѣи те, който говоратъ че нещѣ да бѣде воскресѣнїе: ѿ попытѣха го, ѿ рѣкоха:

24 Оучителю, Моисей рече: ако нѣкой оумре, ѿ не ѡстави чѣда, да зѣме братъ мѡ женѣ та мѡ, ѿ да воскресѣ сѣмѣ то на-брѣта си.

25 И бѣха въ насъ седмь братѣа: ѿ первыо се ѡженѣ, ѿ оумрѣ: ѿ понѣже немаше чѣдо, ѡстави женѣ та си на братѣа си.

26 Подѡбенъ ѿ вторыо, ѿ трѣтїо, дори до седмыа.

27 И наѣ послѣ ѡ сѣчки те, оумрѣ ѿ женѣ та.

28 Бѣ воскресѣнїе то, чѣа ѡ седмь тѣ (братѣа) ще да бѣде женѣ та; зашто сѣчки те а имѣха.

29 Ѡговори Исусъ, ѿ рече имъ: прелѣзѣваете, зашто не знѣете писѣнїа та, ни сила та Божїа.

30 Понѣже во воскресѣнїе то нито се женѣтъ, нито за мѡжъ ѡивѣтъ: но са като Ангѣли те Божїи на некѡ то.

31 И за воскресѣнїе то на-мѣртвы те, не стѣ ли чѣли ѡновѣ што ѣ рѣчено вѣмъ ѡ Бѣа, който говори:

32 Изъ самъ Бѣа Авраѣмовъ, ѿ Бѣа Исѣаковъ, ѿ Бѣа Иѣаковъ,

вовъ: Бѣа не ѣ Бѣа на-мѣртви те, но Бѣа на живѣ те:

33 И като чѣха това народѣи те, чѣдехасе на оучѣнїе то мѡ.

34 И фарїсеи те като чѣха че засрамѣ саддукѣи те, собрѣхасе нахвѣхъ.

35 И ѣдинъ ѡ нѣхъ законучитель, попытѣ го, за да го ѿсвѣтава, ѿ говореше:

36 Оучителю, коа заповѣдъ ѣ по голѣма въ законѣтъ;

37 И Исусъ мѡ рече: ще да возлюбѣши Господа Бѣа твоего со сѣчко то си сѣрдце, ѿ со сѣчка та си дѡшѣ, ѿ со сѣчка та си мѣсль.

38 Таа ѣ первѣ та ѿ голѣма заповѣдъ.

39 И вторѣ та подѡбна ѣ ней: ще да возлюбѣши сосѣда си като самсѣбе си.

40 На тѣа двѣте заповѣди, сѣчкѣо законъ, ѿ прорѡцы те висѣтъ.

41 И като бѣха се собрѣли фарїсеи те, попытѣ ги Исусъ,

42 И рече: што вѣ се чѣни за хрѣста, чѣй ѣ Сынъ; рѣкоха мѡ: Давѡдовъ,

43 Рече имъ: каквѡ прочѣе Давѡдъ, като прорѡчествѣва, сѣ Дѡхъ Бжїѣ го нарича Господа; ѿ говори:

44 Рече Господъ на Господа моего, сѣдѣ ѡ дѣсна та ми странѣ, доклѣ да тѣримъ враговѣ те твоѣ подножїе на-нозѣ те ти.